

CRTEŽI OLOVKOM

GALERIJA
S^V IVAN
ZELINA

SV. IVAN ZELINA M. GUPCA 8

www.galerija.ziljak.hr

**Nada
Žiljak**

DUH LAGANE RUKE

Recentni crteži olovkom Nade Žiljak

„Prešla sam granicu i zavládala svojim carstvom, zahvaljujući Ruci. Sama je Ruka pronašla način da me provuče kroz prepreke. Potpuno me obuzeo taj novi jezik ruke i unutarnja preobrazba koju je ona proizvela.“

Te je riječi u pismu prijatelju uputila slikarica Clea, junakinja Durrelove četvrte knjige *Aleksandrijskog kvarteta*, koja je, ostavši u nesreći bez ruke kojom je slikala, nastavila slikati umjetnom rukom. Te bi riječi mogle biti moto ovom tekstu o najnovijim crtežima olovkom Nade Žiljak. ”Ništa se ne događa onako kako smo zamislili i ništa ne možemo predvidjeti“, kaže Clea i pri tome misli na uvid u mogućnosti koje joj je nametnula umjetna ruka i koje je ona pomirljivo prihvatila.

Znam da je Durrellov *Aleksandrijski kvartet* jedan od najdražih Nadinih romana, a usudila bih se reći da je to tako upravo zbog onog što sublimira Cleina oda Ruci na samom njegovom kraju. Ta se ‘oda Ruci’ tiče umjetničkog stvaralaštva, odnosno onog što dubinski predstavlja i njegov smisao i njegovu tajnu. Taj nam smisao otkriva dvije stvari. Prvo, da ovaj svijet mučen stvarnošću možemo podnijeti samo u obliku radikalnog poricanja njegovih nedaća. Drugo, da ruka, koja je u slučaju Durrellove slikarice Clee bila zamijenjena umjetnom rukom, samo *sredstvo*. Jer slikarev *raison d’être* ne prebiva u ruci. Neponovljiva slikarska osobnost boravi u duhovnim sferama i uvijek će naći način da se izrazi, čak i onda kad i sama misli da je to teško, pa čak i nemoguće.

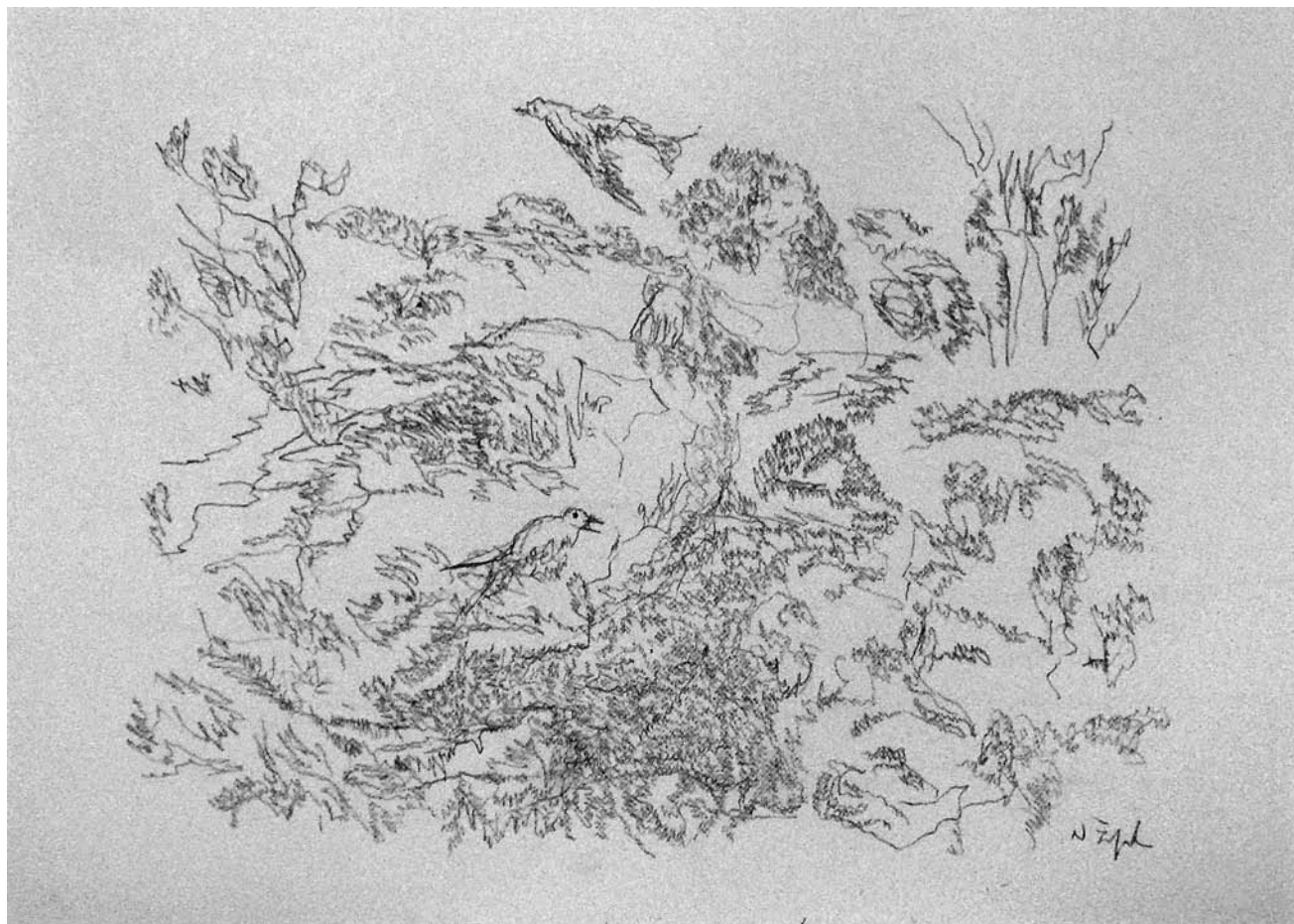
Jedanaest Nadinih crteža olovkom svjedoče o tome. Oni, kao i do sada, otvaraju uvid u ono što je u tematskom smislu bit Nadina slikarstva. Uvijek su radi o snovima, strastima, malim ludostima postojanja; nikad o grubosti, nikad o pritiscima što ih nameće vanjski svijet. Ti su crteži poput herbarija u koji su s nježnošću pohranjene životne radosti. Izrađeni su minucioznim linijama lagano pritisnutim na podlogu, za koje je nemoguće reći da su nastale s naporom. Volja koja ih je položila na papir filigranski je izraz Nadina duha što svoj izraz nalazi u odavno prepoznatoj i priznatoj virtuoznosti njezina crteža. Ta virtuoznost omogućuje nam da se u upoznavanju s Nadinim crtežima posvetimo detaljima, beskrajno bogatima i beskrajno poticajnim. Da nas podsjetite na život koji je lijep.

U prilikama u kojima živimo posljednjih mjeseci, a u kojima su i nastali, ti nam crteži mogu pružiti psihoterapeutsko zadovoljstvo, to jest – mogu nas utješiti. Nećemo uživati samo u artificijelnosti, umijeću, finoći, minucioznosti. Pružit će nam se – ako želimo i znamo gledati – uvid u jedan sasvim osebujan način nošenja sa jedva podnošljivom ‘lakoćom’ postojanja. Nasuprot cinizmu Durrella, koji u ”*Bilješkama za Cleu*“ kaže: ”*Uvijek mora postojati tračak nade želiš li potpuno uživati u kakvoći našeg očaja; da, i ne zaboravi da sumnje ima gdje i vjere*“, Nadina lagana ruka poručuje: ”Tu smo dok se znamo makar i prisjećati naših radosti.“

Dora Kinert Bučan

Ziljak

